

Пише: Слободан Антонић
субота, 04 октобар 2025 10:36

Нити власт може да пацификује грађанске немире, нити протестни покрет може да присили власт на попуштање – да распише изборе, на пример. Обе стране ушанчиле су се у свом рову и чекају 1. новембар, за ново одмеравање снага. И обе стране затворене су у свом медијском балону, па ваљда само вође располажу с колико толико реалистичким прегледом ситуације.

Крајем септембра, обе стране у нашем грађанском сукобу нашле су се у пат позицији. Власт каже да је "обојена револуција" побеђена, а није. Побуњеници кажу да је власт пала (само што то још не зна), а није.

Али, нити власт може да пацификује грађанске немире, нити протестни покрет може да присили власт на попуштање – да распише изборе, на пример.

Пише: Слободан Антонић
субота, 04 октобар 2025 10:36

Обе стране ушанчиле су се у свом рову и чекају 1. новембар, за ново одмераване снага. И обе стране затворене су у свом медијском балону, па ваљда само вође располажу с колико толико реалистичким прегледом ситуације. Сви остали су изгледа дезоријентисани не само неподношљивом пропагандом, већ и једним нељудским (само)раздраживањем, како би се непријатељ што више омрзнуо.

Али, ако трезвено гледамо на ствари, видећемо да су се обе стране умориле. Заправо, генерали можда и нису, али војска јесте.

Власт прави контра-блокадерске митинге и размеће се десетинама хиљада учесника, али то, све у свему, ипак изгледа прилично јадно – за странку која се хвалила да има 700.000 чланова. Нити је ту толико света колико кажу да учествује, нити тај свет делује да је начисто против кога је, а још мање за шта је.

Онај пак конгломерат анонимних студенских вођа, опозиционих прилепака и медијских мамузара, на шта се данас, нажалост, своди студентско-грађански покрет, најпре је и "неутралне" прогласио непријатељима, а сада хоће да нормализује атмосферу емоционалних уцена и застрашивања, која више приличи култу него демократском покрету.

Емоционалне уцене намењене су посусталим присташама, као и онима који су већ отишли у апстиненцију. Састоје се од речи као што су "одустати значи издати", "нико нема право да буде уморан", "ако могу ова деца можеш и ти", "зар сад кад је одлучујуће", "осветиће нам се свима ако га не срушимо"... Шиканирање неутралних свакако да је узроковано и настојањем да се посусталима онемогући да имају где да оду.

Када је пак реч о застрашивању, оно је намењено како противнику, тако и неутралнима. Циљ је да се смањи или предупреди било какав отпор.

Подгрева се стара прича "морало је 6. октобра да падају главе"; пишу се славопојке лустрацији као "инструменту инстант правде" и "превентивном механизму" – уз подврискивање типа: "лустрација је мајка, отац... а студенти су закон" и "студенти

Пише: Слободан Антонић
субота, 04 октобар 2025 10:36

(...) су неприкосновени морални арбитри"...

Објашњава се да је "ратом (...) једино могуће да се режим Александра Вучића скине се са власти" и најављује "чишћење Аугијевих (Милошевићевих, Коштуничиних, Тадићевих и Вучићевих) штала", где је једина дилема "колико ће да потраје – годину-две? деценију? читаво столеће?"...

Праве се fine дистинкције у насилништву: "док је паљење просторија СНС-а оправдано докле год у њима седе батинаши који малтретирају грађане који мирно протестују, то није случај са државним институцијама – оне се сада могу гађати нпр. јајима или бојом, али никако палити".

Новосадски "зборови" забрањују декану тамошњег Филозофског факултета да се појављује у њиховим квартовима (шта ће да му ураде ако га препознају), и најављују: "нећемо дати да Ђацији ходају нашим улицама" (шта ће да им раде ако их ухвате?)...

Фантазира се шта ће се све поништити "дан после", па један слави некакву "нову Републику Србију", чија је "војска основана у Милочају" (?!), а "химна песма Доситеја Обрадовића", док други обећава да ће сви споменици које је ова власт подигла – почев с Немањом - "да буду уклоњени из јавног простора, и ту нема места никаквој реторичкој расправи" (ако око такве ствари неће бити расправе, око чега ће смети да буде?)...

Упозорава се да се у пленуме увукао унутрашњи непријатељ уз позив: "препознајте их и истребите из својих редова" (шта тачно подразумева то "истребљење"?)...

Још летос нам је наш главни професор-забављач растумачио да "Вучић и његове најближе слуге нису једини који би могли да буду јурени по улицама". Очигледно, студентска изборна листа није једини списак који се прави...

То с демократијом заиста нема везе, још мање с либералним начелима, а најмање с народним интересима. Покрет без јавних вођа и јавног програма (осим ако се "Доле Вучић!" не рачуна у програм) значи једино да ће, у најбољем случају, једна

Пише: Слободан Антонић
субота, 04 октобар 2025 10:36

колонијална управа да замени другу. Зар због тога све ово?

Види се то и по непрестаном изједначавању режима и државе, па смо засипани суманутим изјавама типа: "подигла се држава на задње ноге да се одбрани", "студенти су научили да држава не постоји", "Србија данас и није држава, мада никада није ни била", "врхунски патриотски чин је бити против државе која је против народа", "волети државу је знак потпуне идеолошке празнине и одсуства грађанске одговорности"...

Наши револуционари понашају се по начелу "из хаоса поредак" или пак "solve et coagula", не схватајући да тиме одбијају већину овдашњег света. Одавно је, наиме, примећено да у нашој култури доминира страх од безвлашћа, нереда и насиља, тачније тежња ка стабилности и безбедности – чак и ако то значи ускраћеност за неке друге политичке вредности. Зато се код нас мисли: "боље је икаква власт него никаква" – јер искуство прошлости обичном човеку каже да диктатура ипак погађа само оне који штрче, док безвлашће доводи зло директно свакоме на врата...

Људи се једноставно боје да ће упасти у тзв. *анархистичку клопку* – смишљено ширење безвлашћа, двовлашћа и насиља, у име демократије, слободе или правде, е да би се из тог хаоса лакше изродио терор неке нове, до тада прикривене, политичке снаге...

Пише: Слободан Антонић
субота, 04 октобар 2025 10:36

